

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1210 16 tháng 9 năm 2018

Tình Trời

*Tình Trời quang chiếu duyên hành độ
Khai triển chính mình nguyện Nam Mô
Giải tiến không ngừng tâm đạt đạo
Bình tâm thanh tịnh tự ra vào*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nền tảng văn minh hiện tại đang khai thác không gian để tìm môi lợi cho mặt đất có hữu ích gì không?*
- 2) Làm người sao không biết trước được sự việc sắp xảy đến?*
- 3) Ở không gian có những gì?*
- 4) Bạn đạo bệnh nặng sắp chết tương đến Bé, Bé làm sao?*
- 5) Vạn linh tiến hoá nơi đâu?*
- 6) Cuộc sống về khoa học vật chất hữu ích hay cuộc sống về tâm linh hữu ích?*
- 7) Phải làm sao trí mới thanh được?*

1) 12-08-92

Hỏi: Nền tảng văn minh hiện tại đang khai thác không gian để tìm mối lợi cho mặt đất có hữu ích gì không?

TL: Thừa sự ham muốn và phát triển của khối óc nhọn loại, càng ngày càng thấy rõ chiều sâu của chơn lý nhiều hơn. Qua vật chất cảm thức sự thành công trên mọi mặt, nhưng rốt cục phần hồn cũng phải chịu luật tiến hóa vô sanh, nhọn loại mới cảm thấy nhẹ nhàn và bớt cạnh tranh và lo âu, sự sống còn trên mặt đất đưa con người đến sự đụng chạm nhiên hậu mới thức tâm

Kệ:

*Kích động đau thương tự tiến tâm
Lâm mê trong cõi kẻ quên tâm
Khai quang điểm nhãn còn chưa thức
Nhìn thấy Trời cao rất diệu thâm*

2) 13-08-92

Hỏi: Làm người sao không biết trước được sự việc sắp xảy đến?

TL: Thừa làm người không biết được những việc sắp xảy đến là vì phần hồn đang bị giam hãm trong cõi vô minh của thể xác, chỉ biết nhìn, biết đi biết đứng biết ngồi, bận rộn trong những cử động kể trên, mà đành quên vị trí thanh tịnh của chính mình, bị tánh tình tạo thành tập quán tự lường gạt mà không hay, chỉ chờ cơ may mà phát triển, hành trong khổ tướng lầm là sướng. Người tu phải chú ý đến phần hồn thì mới có cơ hội giao cảm với từ quang của Trời Phật

Kệ:

*Biển lặng chơn hồn mình phát hiện
Nhơn duyên thể sự cũng vì tiền
Thiên cơ không biết lòng ao ước
Nhứt nhứt nan qua vẫn ôm phiền*

4) 15-08-92

Hỏi: Bạn đạo bệnh nặng sắp chết tưởng đến Bé, Bé làm sao?

TL: Thừa bất cứ người nào hướng về Bé, Bé thành tâm hướng về họ, đối với người thật tâm tu học thì cảm nhận tức khắc sự chiếu cố về từ quang đối với họ. Người thanh nhẹ không bao giờ hiểm độc cả. Người tu Vô Vi tinh tấn thực hành thì sự tương ngộ về phần hồn không có khó khăn. Có tu có hành thì có chứng ngộ rõ rệt. Ngược lại lợi dụng cầu xin thì không bao giờ có

Kệ:

*Thành tâm dũng chí tiến thanh cao
Tương ngộ tâm giao tự bước vào
Hạnh nguyện thực hành không dứt bỏ
Qui nguyên giếng mối rõ Trời cao*

5) 16-08-92

Hỏi: Vạn linh tiến hoá nơi đâu?

TL: Thừa vạn linh tiến hóa nơi tâm loài người. Loài người mới có sự hướng tâm thật sự tiến hóa, qua sự kích động và phản động, hội về tâm linh hóa giải nguyên khí thanh hay là trước. Phương diện nào cũng có cơ hội tiến hóa theo trình độ, tất cả có sự hiện diện trên mặt đất này đều hữu lý hữu tình cả

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ chung cùng chuyển
Trí óc thông minh chẳng phải riêng
Xây dựng chung hành duyên tại thế
Cảm minh thiên địa chẳng nuôi phiền*

6) 17-08-92

Hỏi: Cuộc sống về khoa học vật chất hữu ích hay cuộc sống về tâm linh hữu ích?

TL: Hai cuộc sống hỗ trợ cho nhau là tốt nhất. Đòi thuộc về vật chất giới hạn còn về đạo là vô cùng học hỏi không ngừng nghĩ nhiên hậu mới đạt được siêu thức, tức là nhịn nhục và thanh tịnh. Còn khoa học vật chất thì đi tới chỗ bế tắc là cao nhất, nhưng cuối cùng kết quả chẳng đi đến đâu. Còn Khoa Học Huyền Bí là có nơi có chỗ cho phân hồn tiếp tục tiến hóa

Kệ:

*Đời đạo song tu chuyển thực hành
Cảm minh thiên địa trí càng thanh
Thâm tu ổn định tùy duyên thức
Thế cảnh giàu sang thay đổi nhanh*

7) 18-08-92

Hỏi: Phải làm sao trí mới thanh được?

TL: Thừa phải thành thật với chính mình, nhiên hậu mới có cơ hội thanh nhẹ, không ôm chuyện đời lo âu không cần thiết, thì trí mới được sáng, tâm mới được nhẹ. Ngược lại trí bận rộn về chuyện đời, tức là chuyện của người khác, tự tạo sự chấp mê mà thôi, thì trí rất bận rộn, khó mà sáng suốt. Cuộc sống vốn vẹn chỉ có điển tâm từ trung tim bộ đầu, có vị trí thoát ly trần tục, không hành thì làm sao khôi phục vị trí tâm linh tiến hóa được

Kệ:

*Tâm linh điển giới không trì trệ
Giải thoát qui nguyên giải chấp mê
Chung hội thanh bình tâm đạt thức
Trong không mà có tự thanh về*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Trời Chuyển

*Chuyển thông thiên địa qui tòng
Nắng mưa Trời chuyển một vòng khai thông
Nhìn xem định luật hóa công
Phân minh rõ rệt từ trong ra ngoài
Khai thông Tứ Quý thị oai
Bốn mùa rõ rệt Trời sai người làm
Tự mình cảm thức lòng tham
Đi ngoài trật tự khó cam hiểu tình
Nắng mưa sấm sét âm thanh
Qui về một mối chơn tình Trời ban
Đêm ngày Nhứt Nguyệt sáng ban
Từ quang sáng chói tâm an sống đời
Thức tâm tu tiến hợp thời
Trời ban tình đẹp nghỉ ngơi điều hòa
Chẳng còn lý luận gần xa
Tự mình cảm thức chan hòa tình thương.*

Thầy Tám

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Thực chất và tình thương

Montréal, ngày 18 tháng 10 năm 1981

Thưa các bạn,

Hôm nay chúng ta lại có cơ hội tái hội tụ nơi thiền đường mới Montréal, do trụ sở trung ương YMCA phòng 273. Chúng ta được có cơ hội tiếp tục nghiên cứu thêm về hành trình tu luyện của mọi tâm linh tại thế. Những bạn bè của chúng ta đã rời khỏi Việt Nam, ra đến đây, hiện nay tiếp tục trên cuộc hành hương, tự luyện, tự tiến, để giải tỏa từ phần trước cho đến phần thanh, nắm lấy sự vững tin của chính mình và tiến tới hòa đồng các giới để thực hiện tình thương và đạo đức.

Tôi thấy khi mà nội thức của chúng ta đã tìm ra một con đường rõ rệt, chính ta phải trở về với ta mới sớm đạt một sự sáng suốt và ổn định, tự tin, tự tiến. Còn trời còn đất còn ta là còn thái bình! Nhưng muốn có được sự thái bình thì phải xây dựng nội thức. Chính chúng ta đã thực hành và xây dựng nội thức cho đến ngày hôm nay thì chúng ta thấy rằng: cái phương pháp công phu hiện tại mà chúng ta đã tự hành và tự đạt trong sự thâm kín từ động loạn đi tới thanh tịnh, từ sự eo hẹp đi tới sự cởi mở trong nội thức của chúng ta,

không nhiều thì ít, chúng ta cũng đã thấy rõ sự công phu không có hoang phí. Những người mới tu đã thấy rằng, tự đôn đốc lấy mình và đã đạt được sức khỏe khả quan, mặt mày sáng lạng, lần lần nội thức được ổn định và đã tự vượt qua những trở ngại, như bản tánh tham sân si hỷ nộ ái ố dục của chính mình và mình lại đã thấy rõ hành động sai trái và sự tham muốn vô bờ bến của chính mình, đã làm phiền nội thức rất nhiều, gây động loạn cho chính mình rất nhiều mà không hay, tưởng lầm là ta đã làm được những chuyện gì hữu ích theo đường lối tham lam tại thế.

Bây giờ các bạn thấy rõ rằng, ta đến với bàn tay không rồi sẽ trở về với bàn tay không, rõ rệt. Sự ham muốn của chúng ta không có kết quả và không có hữu ích cho tâm thức. Cho nên chúng ta phải đặt vấn đề rõ rệt là chúng ta học hỏi để tiến hóa. Tất cả là bài học, tùy nơi hoàn cảnh. Bất cứ hoàn cảnh nào cũng giáo dục cho chúng ta tiến. Chúng ta là người xứ nóng bây giờ đến xứ lạnh, sống trong khuôn khổ trật tự thiên nhiên, chúng ta phải chấp nhận, không được quyền chối cãi và sửa đổi. Đó là thiên ý. Dòm sơ thời tiết thôi rồi các bạn dòm kỹ về hào quang của Thượng Đế, thanh quang của Thượng Đế chiếu diệu trong tâm hồn của mọi người, nhiều chi tiết sống động mà nếu chúng ta thiếu thanh tịnh thì chúng ta không gặt hái được, thu nhận được sự thanh nhẹ sáng suốt đó, thì đương nhiên chúng ta phải trở nên hoang mang và bơ phờ trong tâm thức.

Ngày hôm nay tôi đã thực hành và tôi đã thấy rõ rằng, chúng ta phải hứng hưởng những thanh quang đó. Mà muốn hứng hưởng cái thanh quang đó thì phải làm thế nào? Phải thanh tịnh! Cho nên tôi kêu gọi mọi người phải thực hiện tình thương và đạo đức, để làm gì? Để đi trong con đường êm dịu thay vì nặng trọc. Các bạn có ý nghĩ thực hiện tình thương và đạo đức để cống hiến cho mọi nơi mọi giới thì các bạn luôn luôn được thanh nhẹ và hứng hưởng những cái gì sáng suốt ở bên trên đưa vào nội thức của các bạn. Các bạn đã thấy rõ, những người tu thành đạo đều giải tỏa được những sự tăm tối của chính họ. Và tăm tối đó nó biểu lộ ra đời là những cái gì? Những cái nạn tai, những cái nạn dâm, những cái nạn trọc.

Khi các bạn có trọc các bạn mới thu hút được ngoại cảnh xâm chiếm nội thức của các bạn. Mà nếu khi chúng ta thanh thì làm sao chúng ta thu hút được cái sự nặng trọc xâm chiếm vô nội thức mà làm cho tim chúng ta nặng, đầu chúng ta nặng? Là tại vì chúng ta trọc chúng ta mới thu hút những phần đó vào. Chuyện đó rất rõ: trọc thì hút trọc và thanh thì hòa thanh. Cho nên vì chúng ta trọc, chúng ta mới tu bổ sửa chữa, từ sự nặng trọc, đi tới sự thanh nhẹ. Rõ rệt! Phải thực hành! Nếu không thực hành không bao giờ có kết quả vì chúng ta thấy mọi sự thiên nhiên tiến hóa vô cùng. Vậy chứ trong tâm chúng ta động loạn lấy gì có sự tiến hóa. Cho nên chúng ta phải trở về với chiều thanh tịnh thì chúng ta mới thấy rằng: sự tiến hóa rõ rệt! Tình thương và đạo đức của Trời Phật đã ban bố không sai chạy. Mà chính chúng ta động loạn, không tiếp thu được đó thôi.

Tất cả chúng sanh tại thế gian, đều sống chung dưới vòm trời sáng suốt của Thượng Đế, đồng ngự trong một căn nhà to lớn vô bờ bến, thiên nhiên của Tạo Hóa mà tâm thức động loạn thì đâm ra chia rẽ, thù hận, buồn tủi, tham sân. Nếu chúng ta ý thức được, chúng ta là huynh đệ một nhà, thương yêu vô cùng, không phải vì ngoại cảnh mà chia rẽ, không phải vì màu da mà sát phạt. thì chúng ta thấy, sung sướng biết là bao nhiêu. Người thế gian còn mê muội trong sự dao động, cho nên tự gây lấy sự buồn tủi đó thôi. Chúng ta tu, hằng ngày, hằng đêm chúng ta lập hạnh, thực hiện tình thương và đạo đức, yêu thương muôn loài vạn vật, chia sẻ tình thương sẵn có của Thượng Đế để cảm hóa tâm tư của chúng ta, rồi từ tâm tư của chúng ta lại chia sẻ cho mọi nơi mọi giới. Những sự hứng chịu, những sự gánh vác của chúng ta là gì đây? Là sự tiến hóa vô cùng mà hành giả đã và đang thực hiện cuốn kinh vô tự, mới đi tới sự sáng suốt vô cùng. Các bạn thấy rõ rồi, mỗi gia đình của các bạn tôi đã nhắc nhiều. Các bạn không có thể nào bỏ được tình thương và đạo đức.

Các bạn có gia đình, có vợ có con, các bạn phải thực hiện tình thương, không nhiều thì ít. Con người đã man cho cách mấy đi nữa cũng phải biết thương yêu. Thằng đi ăn cướp đi nữa cũng biết yêu. Thì con sâu con bọ nó cũng biết yêu. Hỏi cái cơ năng căn bản tình thương và đạo đức có ai có thể chối được không? Không phải rằng những người tu mới thực hiện được tình thương và đạo đức, còn những người không tu không thực hiện được tình thương và đạo đức!. Hỏi chứ con gà nó hai cánh để làm gì? Nó biết ôm ấp con nó, nó biết ấp cái trứng để nở ra con và dìu dắt con tiến hóa với hạnh hi sinh sẵn có của chính nó. Nó đã biểu lộ cho chúng ta thấy rõ ràng, sự hi sinh vô bờ bến của con vật còn có thể cảm động loài người, huống hồ gì con người mà không biết lập hạnh hi sinh để tiến hóa tới vô cùng. Mỗi mỗi cứ than thở, than trời trách đất mà không chịu thực hiện sự sáng suốt của chính mình. Hỏi nó uông biết là bao nhiêu. (còn tiếp)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà Trần Thị Nga sinh năm 1934. Mất ngày 27.7.Mậu Tuất(nhằm ngày 6.9.2018). Tại Long Thành Đồng Nai.Thọ 85 tuổi . Là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn văn Thoại, được siêu thăng tịnh độ.

Cám ơn quý bạn đạo.

TV Tâm Linh và Sức Khỏe kính báo.